

Η ΣΤΙΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 12^Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ.

[Οι κερδισάντες αριθμοί και τὰ δώρα]

Στις 5 μ. μ. τῆς περασμένης Τετάρτης, 14 Φεβρουαρίου, ἔγινεν εἰς τὴ Γραφεῖα μὲς ἡ 12^η κλήρωσις διὰ τὴν διανομὴν τῶν δώρων τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου», παρασταμίον πολλῶν λογιῶν καὶ δημοσιονόμων καὶ ποικίλων ἀνεργουστῶν μὲς.

Ἀπὸ τὴν κλήρωσιν, εἰς τὴν ἁποταμὴν εἶχον τεθεῖ ὅλοι οἱ ἀριθμοί, οἱ δημοσιευθέντες εἰς τὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου», ἀνεσφύθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί, ἀπὸ τὸν ἀνεργουστὴ μὲς κ. Ἀλέξ. Μανιάτην :

Ὁ α' ἀριθμὸς 00478, ὅστις κερδίζει ἐν ζεύγος ὑποδημάτων.
Ὁ β' ἀριθμὸς 10807, ὅστις κερδίζει ἐν ζεύγος κάλτσας μεταξωτῆς ἢ ἐν ζεύγος γάντια.

Οἱ τέσσαρες ἐπόμενοι ἀριθμοὶ 01861, 03694, 21654 καὶ 13251, ὅστινες κερδίζουν ἀπὸ μιά γραβάτᾳ μεταξωτῆ.

Καὶ οἱ δύο τελευταῖοι ἀριθμοὶ 25535 καὶ 04275, ὅστινες κερδίζουν ἀπὸ μιά γραβάτᾳ.

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς 78 (ἦτοι εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ α' ἀριθμοῦ 00478), κερδίζουν ἀνά ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», τῆς ἀσεκτικῆς τῶν τυχερῶν.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐπαγίων κερδίζοντων δώρα, πρέπει νὰ μὲς ἀποστειλοῦν τὰ δελτία μὲ τὸς κερδίζοντας ἀριθμοὺς καὶ τὰ λαβόντων τὰ δώρα τῶν.

Ἡ 13^η κλήρωσις τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου» διὰ γίνῃ καὶ πάλιν εἰς τὴ Γραφεῖα μὲς (Λέγα 7), τὴν ὄν μ. μ. τῆς Τετάρτης 21 Φεβρουαρίου. Ὅσοι ἐπιθυποῦν, δύνανται νὰ παρερξοῦν εἰς αὐτήν.

Ἐπίσης ὅσοι ἐκ τῶν ἀνεργουστῶν τῶν ἐπαγίων κερδίζοντων βιβλία, πρέπει νὰ μὲς στείλουν τὰ σχετικὰ δελτία μὲ τὸς κερδίζοντας ἀριθμοὺς, ἀναγράφοντες ἐπὶ τοῦ δελτίου καὶ τὸ ὄνομα τῶν παιδιῶν. Θὰ παραλάβουν δὲ τὰ βιβλία τῶν ἀπὸ τὰ Ὑποσηματωθεῖα τῆς ἐπιτυχίας τῶν, εἰς τὰ ἁποταμὴν ἀποσταλῆ — ἐπὶ τούτῳ — μετὰ σχετικῶν ὄνομαστικῶν καταλόγων, καὶ ἐπεξηγηματικῶν ἐγκυλίων.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύουν καὶ στὸ φύλλον αὐτὸ συνζευγίαν τῶν ὀνομάτων τῶν τυχερῶν τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου» :

Ὁ κ. Α. Λάσκαρης Χανίων 8 Ἀθῆναι, ἐξέδωκεν ἐν ἀντίτυπον τοῦ μνηστοσηματῶς τοῦ Ρ. Στήθενον ὁ ἄδοκτος Τζούφ. — ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ διπλὴ Ζούφ.

Ὁ κ. Μ. Στυλιανίδης, Ἀεροδρόμιον Φαλήρου, ἐξέδωκεν ἐν ἀντίτυπον τοῦ μνηστοσηματῶς «Ἡ Ἐρωτικὴν».

Οἱ κ. κ. Α. Τζαβέλλας Κάτω Μερσίνης, Ν. Νότας Χαλκίδας, Α. Λούτας Βορνεῖος 8 Ἐνταῦθα, Α. Μεταξῆς Ἐλευσίνης, Α. Μάνσης Παλαιῶν 41 Πειραιῶς, Γ. Μορτῶς Κατωδονίας 1 Ἀθῆναι, Γ. Οἶτος Φλώρινας, Ε. Σαφαρίδης Θεσσαλονίκης, Ι. Νικολοῦδης Καβάλλας, Σ. Βουδούρης Ἀθῆναι, Γ. Παπαδόπουλος Τριφυλίας, Χρ. Γ. Παρθένος Κῆς, Α. Κορυφῶς Σάμους, Ε. Ἀλαραῖων Καστορίας, Ι. Λούτας Ἀθῆναι, Η. Μαρζαβίτης Καλλιθέας, Ε. Μοσχολοῦδης Χαρισσίου 11 Ἀθῆναι, Η. Ἀλέξης Λάμας, Κ. Μαρσουλῆς Μ. Ἀλεξάνδρου 106 Ἐνταῦθα, Μ. Στυλιανίδης Κηφισίας, Το. Μουσιούδης Θεσσαλονίκης 3 Ἐνταῦθα, Γ. Καλονάτης Γεροδίκου 12 Ἐνταῦθα, Ἀνάγ. Μαρῆς Κεραιτικῆς 59 Ἐνταῦθα, Ἀπ. Ντελάκος Βόλος, Ν. Κουτσουμπόπουλος Λάρισσας, Ι. Καϊούδης Ἀμερικῆς 8 Ἐνταῦθα, Κ. Λιμαντόπουλος Σάμου, Α. Κανελλῶς Βασιλειῶν 4 Πειραιῶς, Ν. Μέρλος Κηφισίας, Ἀν. Καζαντζίδου Καβάλλας, Α. Κανελλοπούλου Θεσσαλονίκης, Π. Ἀγγελικακοπούλου Λάρισσας, Γ. Κόντος Ἀλκιβιάδου 179 Πειραιῶς, Ν. Χριστοπόπουλος Μενάνδρου 43 Ἀθῆναι, Χρ. Λάσκαρης Περαίων 113 Ἐνταῦθα, Δημ. Κολῶς Π. Φαλήρου, Μ. Γλέζου Μπουσιούδης 8 Ἐνταῦθα, Α. Πατιανίδης Πάργας, Ε. Κουβέλης Κασσαρηνίας, Ε. Κηφῆς Χανιά Κρήτης, Κανελλῶς Κίρας Ἀλωπεκῆς 11 Ἐνταῦθα, Μ. Χοντοῦδης Γλυφάδας, Μ. Τσοῦγκασῆς Χανιά Κρήτης, Βασιλικὴ Ζαφειροῦδου Νέας Ἀνατολῆς 15 Ἐνταῦθα, Π. Κατσῶδης Συναεῶν, Ἅγιος Σάββας, Α. Μπατσάκης Ἐνταῦθα, ἐξέδωκεν ἀνά ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου».

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΓΛΑΔ

Κάποτε, παρομοιάστηκε στὸν βασιλεῖα Γεώργιου Α' ὁ πρόεδρος τοῦ Σωματείου τῶν Γαλακτοπλῶν τῆς προευουσίας.

Ὁ βασιλεὺς, ἀφοῦ τὸν ἀκούσε προσεκτικῶς, ὡς τὸ τέλος, γαμωέλασε καὶ τὸν ῥάτῃσε.

—Τὶ ρίχνετε μέσα στὸ νερό καὶ γίνεται γαλά;

Κόκκαλο ὁ κ. πρόεδρος!

πριγκηπιῶτι κι' εἶχε παρουσιασθῆ ἀμέσως μπροστὰ στὸ μαχαράγι. Ἐκείνος, ὅταν τὸν εἶδε, κιτρινίσαι ἀπὸ τὸν θυμὸ του καὶ κρατήθηκε μὲ κόπο γιὰ νὰ μὴ χυμῆρῆ τὸν ποῦ καὶ τοῦ καρφώσῃ τὸ μαχαίρι τὸν στὴν καρδιά. Ὁ νεαρός λοχαγὸς ὅμως, διατηρῶντας ὅλη τὴν ψυχραιμία του, τοῦ εἶπε:

—Ὁ θυμὸς σας, Ὑψηλότατε, γιὰ τὴ μαχαράνη εἶνε ἄδικος καὶ ἡ κατάδικη τῆς σ' ἔνα ακλήρῳ θάνατο εἶνε ἔνα ἔγκλημα ποῦ ἡ ἀτιμῆση αἰώνια τὸ θρόνον σας. Ἐγὼ μόνονα εἶμαι ἔναχος κι' ἔργουμα τὴρα δῶ πέρα, μὲ τὴ θέλησῃ μου, γιὰ νὰ τιμωρηθῶ ἔπος μου ἀξίζει, γιὰτὶ ἐπρόδωσα τὴ φιλοξενία σας, ποῦ εἶνε ἐρη, θέλοντας νὰ ξεμυαλίσω τὴν ἐνάρετη πριγκηπισσα. Ἡ μαχαράνη εἶνε ἀθάλα!

Καὶ ἕννοτας στὸ μαχαράγι ἔνα γραμμένο χαρτί, ἐπρόσθεσε:

—Αὐτὸ εἶνε μιά δῆλωσις, γραμμῆνη μὲ τὸ χέρι μου, ὅτι πεθαίνω μὲ τὴ θέλησῃ μου, μὴ μπορῶντας πεῖα νὰ ζῆσω, ὕστερα ἀπὸ τὴ ντροπὴ τοῦ σφάλματός μου. Θὰ τὴ χρειασθῆτε, ὅταν θὰ θελήσῃ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ μᾶθη τὴν αἰτία τοῦ θανάτου μου.

Τὸ πρόσωπο τοῦ μαχαράγι εἶχε πῆρει μιά παραξένη ἔκφρασι. Ἐκρῆψε τὴ δῆλωσῃ τοῦ νεαροῦ λοχαγῳ σ' ἔνα χρυσοστόλιστο κοτυκι κι' ἔπειτα ἔδωσε μερικῆς γρήγορες κι' ἀκατάληπτες διαταγῆς. Ὁ Χόγκ τότε ὠδηγήθηκε ἀπὸ τοὺς ὑπῆρτες ἔξω ἀπὸ τὴν αἰθουσα τοῦ θρόνον καὶ κλειστικῆ σ' ἔνα σκοτεινὸ δωμάτιο. Διψῶδες ὅμως καὶ ζήτησε νερό. Ἐνας σκλάβος τοῦ ἔφερε σὲ λίγο μιά καρᾳφα κι' ἔνα ποτήρι. Ὁ Χόγκ χόρτασε τὴ δίψα του κι' ἔπειτα ἔσπλωθηκε σ' ἔνα ντιθάβι. Δέν νόσταζε κι' ὠτόστω ἔνοιωσε τὸ θῆλεφάρ του νὰ θραναῖνον καὶ νὰ θυθίζεται σὲ μιά θαθεῖα κι' ἀκατανικήτη νάρκη...

Ὅταν ζήτησε ὁ Χόγκ, κατάλαβε ὅτι ἔρισκόταν ἄλλου, σ' ἔνα κρῳο κι' ὕδρῳ δωμάτιο καὶ κινεμάζοντας γύρω του εἶδε ὅτι ἦταν μέσα σὲ μιά κυκλικὴ τάρρα, σ' ἔνα εἶδος μεγάλου πηγαδιοῦ μὲ χριστά, ἰσια καὶ παυῖψηλα τοιχώματα. Δίπλα του ἦταν κάποιος ἄλλος... Ὁ Χόγκ κῦτταξε καλύτερα κι' ἔφριξε μὲ σπαρακτικὴ κραυγὴ ἀπελπισίας: ἦταν ἡ μαχαράνη.

—Ὡ, τέρας! Κακοῦργε! οὐθῶραξε, δεινῶντας μὲ λύσσα τὴ γοσθία του στὸ μαχαράγι πού ἔσκυβε πάνω ἀπὸ τὴ θαθεῖα τάρρα καὶ τοὺς κῦτταξε μ' ἔνα σαρκαστικὸ χαμόγελο.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή ἀκούστικαν οὐρλιαχτὰ θηρίων καὶ δύο ἔξαγριωμένοι πάθηρες φάνηκαν μπροστὰ τους. Ὁ Χόγκ σκέπασε μὲ τὸ σῆμα του τὴν πεντάμορφη μαχαράνη καὶ μὲ μιά τρελλὴ ἔλπιδα σωτηρίας κάρφωσε τὰ μάτια του, ποῦ ὄστραφαταν ἀπὸ θυμὸ, στὰ μάτια τῶν θηρίων. Καὶ τότε γίνικε ἔνα θαύμα! Οἱ πάθηρες λῆς καὶ δαιμόνηταν ἀπὸ τὸ ἀκατανικήτο μαχητικὸ ρευστὸ τῶν ματιῶν του κι' ἀντὶ νὰ κατασπαράξουν τὰ δύο θύματα, ἔσπλωσαν ἴηουκα μπροστὰ στὰ πόδια τους...

Ὁ μαχαράγιος τρελλῶς ἀπὸ τὸ θυμὸ τοῦ ἄρχισε νὰ ρίχνῃ ἄγριες κραυγῆς γιὰ νὰ τρομάξῃ τὰ θηρία, μὰ καθὼς ἔσκυθε ἀπὸ τὸ χεῖλος τῆς τάρρας καὶ χειρονομοῦσε σάν δαιμονισμένος, ἔχασε ἔσφακνὰ τὴν ἰσορροπία του κι' ἔπεσε πάνω τους. Τὴν ἴδια στιγμή ἀκούστικαν φοικτὰ οὐρλιασμάτα πόνου καὶ τὸ αἶμα τοῦ μαχαράγι ἔξασπε κόκκινες τῆς ὕδρῆς πλάκες τῆς τάρρας...

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ ἔφημερίδῆς ἔγραφαν τὸν ἔσφακνὸ θάνατο τοῦ μαχαράγι τῆς Χοσάντοῦρ καὶ τὴν ἀναχώρησι τῆς μαχαράνης γιὰ τὴν Ἀγγλία, ὅπου πῆγαινε νὰ πέρασῃ τὸ πειθὸς τῆς καὶ νὰ συνενωθῆ μὲ τὴν Κυβέρνησι γιὰ τὴν εἰσαχθῃ του θρόνον. Στὸ ταξεῖδι τῆς αὐτὸ εἶχε συνοδὸ τῆς καὶ τὸ λοχαγὸ Ράϋ Χόγκ...

ΠΕΤΕΡ ΜΑΚ ΜΑΙ-ΡΑΥ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 7

Τὰ θαύματα τοῦ κόσμου ἦσαν 7.
Ἡ μέρες τῆς Δημιουργίας 7.
Αἱ κεφαλαὶ τῆς Λερναίας Ὑδρας 7.
Οἱ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος 7.
Οἱ λόφοι τῆς Κων)πόλεως 7.
Ἡ μέρες τῆς ἔβδομάδος 7.
Ἄλλῳσμοι δέρμα κάθε 7 χρόνια.
Κατὰ γενικὸν κανὸνα τὸ ὕψος τοῦ σώματός μας εἶνε ἔπιτα πλάσιο τοῦ ὕψους τῆς κεφαλῆς μας.
Καὶ τέλος, τὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα εἶνε 7.
Δέν εἶνε λοιπὸν σπουδαῖος καὶ τρομερὸς ὁ ἀριθμὸς 7;